

32002R0484

19.3.2002

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 76/1

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 484/2002 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 1 marca 2002 r.****zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 881/92 i (EWG) nr 3118/93 w celu wprowadzenia zaświadczeń dla kierowców**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 71,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając konsultacje przeprowadzone z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 881/92 ⁽⁴⁾, wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy uzależnione jest od posiadania licencji wspólnotowej, np. ujednoliconego dokumentu.
- (2) Brak podobnego ujednoliconego dokumentu, poświadczającego uprawnienie kierowców do prowadzenia pojazdów służących do takiego przewozu z zastrzeżeniem licencji wspólnotowej, mianowicie przewozu międzynarodowego, objętego rozporządzeniem (EWG) nr 881/92, oraz kabotażu, określonego i przewidzianego w rozporządzeniu (EWG) nr 3118/93 ⁽⁵⁾, uniemożliwia Państwom Członkowskim sprawdzanie, czy kierowcy z państw trzecich są legalnie zatrudnieni lub legalnie pozostają w dyspozycji przewoźnika odpowiedzialnego za działalność transportową.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 E z 27.3.2001, str. 207.⁽²⁾ Dz.U. C 193 z 10.7.2001, str. 28.⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego wydana dnia 16 maja 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólnie stanowisko Rady z dnia 23 października 2001 r. (Dz.U. C 9 z 11.1.2002, str. 17) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2002 r.⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 881/92 z dnia 26 marca 1992 r. w sprawie dostępu do rynku drogowych przewozów rzeczy we Wspólnocie, na lub z terytorium Państwa Członkowskiego lub w tranzycie przez jedno lub więcej Państw Członkowskich (Dz.U. L 95 z 9.4.1992, str. 1). Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 1994 r.⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3118/93 z dnia 25 października 1993 r. ustanawiające warunki wykonywania w Państwie Członkowskim usług krajowego transportu drogowego rzeczy przez przewoźników niemających siedziby w tym państwie (Dz.U. L 279 z 12.11.1993, str. 1).

(3) Właściwe jest zatem ustanowienie zaświadczeń dla kierowców, ograniczenie zakresu niniejszego rozporządzenia do kierowców będących obywatelami państw trzecich oraz następnie zdecydowanie, na podstawie oceny dokonanej przez Komisję, czy należy rozszerzyć zakres rozporządzenia.

(4) Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na prawa i przepisy ustawowe Państw Członkowskich i Wspólnoty dotyczące przepływu, pobytu i dostępu do działalności jako pracownicy najemni.

(5) Fakt, że nie jest możliwe sprawdzenie, czy kierowcy spoza Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności przez przewoźnika są legalnie zatrudnieni lub legalnie pozostają w jego dyspozycji, doprowadził do takiej sytuacji na rynku, w której kierowcy z państw trzecich są czasami angażowani nielegalnie i wyłącznie do przewozu międzynarodowego poza Państwo Członkowskie miejsca prowadzenia działalności przez przewoźnika, z zamiarem naruszenia przepisów krajowych Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności, które wydało licencję wspólnotową przewoźnika.

(6) Tak nielegalnie zatrudnieni kierowcy często pracują w niebezpiecznych warunkach i otrzymują zaniżone wynagrodzenie, co zagraża bezpieczeństwu drogowemu.

(7) Takie systematyczne naruszanie przepisów krajowych doprowadziło do poważnego zakłócenia konkurencji między przewoźnikami zaangażowanymi w takie praktyki, a przewoźnikami zatrudniającymi kierowców wyłącznie legalnie.

(8) Upoważnione organy nie są w stanie skontrolować warunków pracy tych nielegalnie zatrudnionych kierowców.

(9) Zaświadczenia dla kierowców nie mogą być w odpowiedni sposób wprowadzone przez Państwa Członkowskie, zatem zaświadczenia te mogą być pomyślniej wprowadzone na poziomie wspólnotowym, zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza zakres niezbędny do tego celu.

- (10) Państwa Członkowskie potrzebują czasu na wydrukowanie i rozprowadzenie nowych zaświadczeń dla kierowców, zatem niniejsze rozporządzenie stosuje się wyłącznie po upływie dostatecznego okresu przyznanego Państwom Członkowskim na przyjęcie środków niezbędnych do wykonania niniejszego rozporządzenia.
- (11) Należy wyraźnie potwierdzić, że Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby pojazdy, dla których wydają one poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię zezwolenia wspólnotowego, były zarejestrowane na ich terytorium.
- (12) Rozporządzenie (EWG) nr 881/92 powinno zostać odpowiednio zmienione; rozporządzenie (EWG) nr 3118/93 powinno również zostać zmienione, aby kierowcy będący obywatelami państw trzecich, mieli obowiązek posiadania zaświadczeń,

- 3) w art. 4 istniejący tekst otrzymuje oznaczenie ust. 1 oraz dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. Zaświadczenie dla kierowcy, określone w art. 3, poświadcza, że w kontekście transportu drogowego objętego licencją wspólnotową, kierowca będący obywatelem państwa trzeciego, wykonujący taki transport, jest zatrudniony w Państwie Członkowskim miejsca prowadzenia działalności przez przewoźnika, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi oraz odpowiednio, układami zbiorowymi, zgodnie z regułami stosowanymi w tym Państwie Członkowskim i na warunkach zatrudnienia i kształcenia zawodowego kierowców prowadzących działalność transportu drogowego w tym państwie.”;

- 4) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Licencja wspólnotowa jest wydawana na okres pięciu lat i może podlegać przedłużeniu.”;

- 5) artykuł 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Zaświadczenie dla kierowców, określone w art. 3 jest wydawane przez właściwe władze Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwo transportu rzeczy.

2. Zaświadczenie dla kierowcy jest wydawane przez Państwo Członkowskie na wniosek posiadacza licencji wspólnotowej każdemu kierowcy będącemu obywatelem państwa trzeciego, którego posiadacz licencji legalnie zatrudnia lub który legalnie pozostaje do jego dyspozycji zgodnie z, przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi oraz odpowiednio, układami zbiorowymi, zgodnie z regułami stosowanymi w tym Państwie Członkowskim i na warunkach zatrudnienia i kształcenia zawodowego kierowców stosowanych w tym samym Państwie Członkowskim. Każde zaświadczenie dla kierowcy poświadcza, że kierowca w nim wskazany jest zatrudniony zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 4.

3. Zaświadczenie dla kierowcy odpowiada wzorowi określone w załączniku III, który ustanawia również zasady korzystania z zaświadczenia. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie kroki niezbędne w celu zapobieżenia fałszowaniu zaświadczeń dla kierowców oraz powiadamiają o tym Komisję.

4. Zaświadczenie dla kierowcy należy do przewoźnika, który przekazuje je do dyspozycji kierowcy wskazanego w zaświadczeniu, podczas gdy kierowca prowadzi pojazd korzystając z licencji wspólnotowej wydanej temu przewoźnikowi. Poświadczona za zgodność z oryginałem kopia zaświadczenia dla kierowcy jest przechowywana w lokalach przewoźnika. Zaświadczenie jest za każdym razem okazywane na żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 881/92 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się tiret w brzmieniu:

„— »kierowca« oznacza osobę, która prowadzi pojazd lub która jest przewożona w tym pojeździe w celu jego prowadzenia w razie konieczności.”;

- 2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewóz międzynarodowy wykonywany jest z zastrzeżeniem licencji wspólnotowej wraz z zaświadczeniem dla kierowcy, jeżeli kierowca jest obywatelem państwa trzeciego.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Zaświadczenie dla kierowcy jest wydawane przez Państwo Członkowskie, zgodnie z art. 6, każdemu przewoźnikowi, który:

- jest posiadaczem licencji wspólnotowej,
- legalnie zatrudnia w tym Państwie Członkowskim kierowców będących obywatelami państw trzecich lub w sposób legalny korzysta z usług kierowców będących obywatelami państw trzecich pozostających w jego dyspozycji, zgodnie z warunkami zatrudnienia i kształcenia zawodowego ustanowionymi w tym samym Państwie Członkowskim:
 - na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych oraz odpowiednio,
 - na mocy układów zbiorowych, zgodnie z regułami stosowanymi w tym Państwie Członkowskim.”;

5. Zaświadczenie dla kierowcy wydawane jest na okres określony przez wydające Państwo Członkowskie z zastrzeżeniem maksymalnej ważności pięciu lat. Zaświadczenie dla kierowcy jest ważne tak długo, jak długo spełniane są warunki, na których zostało wydane. Państwa Członkowskie podejmują właściwe środki mające na celu zapewnienie, że jeżeli warunki te nie mogą być nadal spełniane, przewoźnik niezwłocznie zwróci zaświadczenie organom wydającym.”;
- 6) w art. 7 istniejący tekst otrzymuje oznaczenie ust. 1. oraz dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „2. Właściwe władze Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności regularnie sprawdzają, przez prowadzenie corocznych kontroli, obejmujących co najmniej 20 % ważnych zaświadczeń wydanych w tym Państwie Członkowskim, czy nadal są spełniane warunki, określone w art. 3 ust. 3 i na podstawie których zostało wydane zaświadczenie dla kierowców.”;
- 7) artykuł 8 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 8
1. Jeżeli warunki ustanowione w art. 3 ust. 2 lub te, określone w art. 3 ust. 3, nie są spełnione, właściwe władze Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności przez przewoźnika odrzucają wniosek o wydanie lub odnowienie licencji wspólnotowej lub zaświadczenia dla kierowcy, w formie uzasadnionej decyzji.
2. Właściwe władze cofają licencję wspólnotową lub zaświadczenie dla kierowcy w przypadku gdy posiadacz:
- przestał spełniać warunki ustanowione w art. 3 ust. 2 lub te, określone w art. 3 ust. 3, lub
 - przekazał nieprawidłowe informacje w odniesieniu do danych niezbędnych do wydania licencji wspólnotowej lub zaświadczenia dla kierowcy.
3. W przypadku poważnych naruszeń lub powtarzających się mniejszych naruszeń przepisów dotyczących przewoźników, właściwe władze Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności przez przewoźnika, który dokonał takich naruszeń, mogą, między innymi, czasowo lub częściowo cofnąć poświadczony za zgodność z oryginałem kopie licencji wspólnotowej oraz cofnąć zaświadczenia dla kierowców. Sankcje te określa się uwzględniając stopień naruszenia, dokonanego przez posiadacza licencji wspólnotowej i uwzględniając całkowitą liczbę poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii licencji, posiadanych przez niego w odniesieniu do transportu międzynarodowego.
4. W przypadku poważnego naruszenia lub powtarzających się mniejszych naruszeń dotyczących wszelkich przypadków niewłaściwego wykorzystywania zaświadczeń dla kierowców, właściwe władze Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności przez przewoźnika, który dokonał takich naruszeń, nakładają na niego odpowiednie sankcje, takie jak:
- zawieszenie wydania zaświadczeń dla kierowców,
 - cofnięcie zaświadczeń dla kierowców,
 - uzależnienie wydania zaświadczeń dla kierowców od warunków dodatkowych w celu zapobieżenia niewłaściwemu wykorzystaniu,
 - czasowe lub częściowe cofnięcie poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii licencji wspólnotowej.
- Sankcje te określa się uwzględniając stopień naruszenia, którego dokonał posiadacz licencji wspólnotowej.”;
- 8) w art. 9 istniejący tekst otrzymuje oznaczenie ust. 1 oraz dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „2. Państwa Członkowskie zapewniają, aby posiadacz licencji wspólnotowej mógł odwołać się od decyzji odmawiającej wydania lub cofającej zaświadczenie dla kierowcy lub uzależniającej wydanie zaświadczeń dla kierowców od dodatkowych warunków, wydanej przez właściwe władze Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności.”;
- 9) w art. 11 ust. 3 wyrazy „w art. 8 ust. 3” zastępuje się wyrazami „w art. 8 ust. 3 i 4”;
- 10) dodaje się artykuł w brzmieniu:
- „Artykuł 11a
- Komisja bada konsekwencje ograniczenia obowiązku posiadania zaświadczenia dla kierowcy przez kierowców będących obywatelami państw trzecich oraz przedkłada w przypadku dostatecznego uzasadnienia takiej potrzeby wniosek dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia.”;
- 11) dodaje się załącznik III określony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- Artykuł 2*
- W art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3118/93 wprowadza się następujące zmiany:
- 1) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Każdy przewoźnik zarobkowego drogowego transportu rzeczy posiadający licencję wspólnotową, przewidzianą w rozporządzeniu (EWG) nr 881/92 i którego kierowca, jeśli jest obywatelem państwa trzeciego, posiada zaświadczenie dla kierowcy zgodne z warunkami ustano-

wionymi w wymienionym rozporządzeniu, jest uprawniony na warunkach ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu do wykonywania czasowego zarobkowego drogowego transportu rzeczy w innym Państwie Członkowskim, zwanego dalej odpowiednio »kabotażem« i »przyjmującym Państwem Członkowskim« bez posiadania siedziby statutowej lub innego zakładu w tym Państwie Członkowskim.”;

2) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeśli kierowca jest obywatelem państwa trzeciego, musi posiadać zaświadczenie dla kierowcy, zgodnie z warunkami ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 881/92.”.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie przekazują Komisji środki podjęte w celu wykonania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 19 marca 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 marca 2002 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

P. COX

Przewodniczący

W imieniu Rady

R. DE MIGUEL

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK III

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

a)

(Kolor różowy w formacie DIN A4)

(Pierwsza strona zaświadczenia)

[Tekst w (jednym z) języku(-ów) urzędowym(-ych) Państwa Członkowskiego wydającego zaświadczenie]

Znak odróżniający Państwo Członkowskie ⁽¹⁾ —
wydające zaświadczenie

Nazwa właściwej władzy lub organu

ZAŚWIADCZENIE DLA KIEROWCY NR ...

do celów zarobkowego przewozu drogowego rzeczy na podstawie licencji wspólnotowej

(rozporządzenie (EWG) nr 881/92 zmienione rozporządzeniem (WE) nr 484/2002 z dnia 1 marca 2002 r.)

Niniejsze zaświadczenie poświadcza, że na podstawie dokumentów okazanych przez:

⁽²⁾

kierowca:

Nazwisko i imię

Data i miejsce urodzenia Obywatelstwo

Rodzaj i numer dokumentu tożsamości

Data wydania Miejsce wydania

Nr prawa jazdy

Data wydania Miejsce wydania

Nr ubezpieczenia społecznego jest zatrudniony, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi oraz odpowiednio, układami zbiorowymi, zgodnie z regułami stosowanymi w następującym Państwie Członkowskim i na warunkach zatrudnienia i kształcenia zawodowego kierowców stosowanych w tym Państwie Członkowskim, w celu prowadzenia działalności transportu drogowego w tym państwie:

..... ⁽³⁾

Uwagi szczególne

Zaświadczenie jest ważne od do

Wydano w, w dniu

.....
⁽⁴⁾⁽¹⁾ Znaki odróżniające Państwa Członkowskie to: (A) Austria, (B) Belgia, (DK) Dania, (D) Niemcy, (GR) Grecja, (E) Hiszpania, (F) Francja, (FIN) Finlandia, (IRL) Irlandia, (I) Włochy, (L) Luksemburg, (NL) Niderlandy, (P) Portugalia, (S) Szwecja, (UK) Wielka Brytania.⁽²⁾ Nazwisko lub firma i pełny adres przewoźnika.⁽³⁾ Nazwa Państwa Członkowskiego miejsca prowadzenia działalności przez przewoźnika.⁽⁴⁾ Podpis i pieczęć właściwej władzy lub organu wydającego.

(Druga strona zaświadczenia)

[Tekst w (jednym z) języku(-ów) urzędowym(-ych) Państwa Członkowskiego wydającego zaświadczenie]

PRZEPISY OGÓLNE

Niniejsze zaświadczenie jest wydane na mocy zmienionego rozporządzenia Rady (EWG) nr 881/92 z dnia 26 marca 1992 r. w sprawie dostępu do rynku drogowych przewozów rzeczy we Wspólnocie, na lub z terytorium Państwa Członkowskiego lub w tranzycie przez jedno lub więcej Państw Członkowskich.

Niniejsze zaświadczenie poświadcza, że kierowca w nim wskazany jest zatrudniony zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi oraz odpowiednio, układami zbiorowymi, zgodnie z regułami stosowanymi w Państwie Członkowskim wskazanym w zaświadczeniu i na warunkach zatrudnienia i kształcenia zawodowego kierowców, stosowanych w tym samym Państwie Członkowskim do prowadzenia działalności transportu drogowego w tym państwie.

Zaświadczenie dla kierowcy należy do przewoźnika, który przekazuje je do dyspozycji kierowcy wskazanego w zaświadczeniu podczas wykonywania przez niego czynności służbowych prowadzenia pojazdu ⁽¹⁾ korzystając z licencji wspólnotowej wydanej temu przewoźnikowi. Zaświadczenie dla kierowcy jest nieprzenoszalne. Zaświadczenie dla kierowcy jest ważne tak długo, jak długo spełniane są warunki, na których zostało wydane oraz musi być niezwłocznie zwrócone przez przewoźnika władzy wydającej, jeżeli warunki te nie są już spełniane.

Niniejsze zaświadczenie może zostać cofnięte przez właściwą władzę Państwa Członkowskiego, która je wydała, w szczególności w przypadku gdy przewoźnik:

- nie spełnia wszystkich warunków do korzystania z zaświadczenia;
- przekazał nieprawidłowe informacje w odniesieniu do danych niezbędnych do wydania lub ponownego wydania zaświadczenia dla kierowcy.

Poświadczona za zgodność z oryginałem kopia zaświadczenia musi być przechowywana w przedsiębiorstwie transportu rzeczy.

Oryginał zaświadczenia musi być przechowywany w pojeździe i musi być okazywany za każdym razem na żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.

⁽¹⁾ »Pojazd« oznacza pojazd silnikowy zarejestrowany w Państwie Członkowskim lub też kombinację dwu pojazdów, spośród których przynajmniej pojazd silnikowy jest zarejestrowany w Państwie Członkowskim i które są przeznaczone wyłącznie do przewozu rzeczy.»